

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **GC System a. s.**, se sídlem Špitálka 113/41, Brno, zast. JUDr. Petrem Michalem, advokátem se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 8. 2020, sp. zn. ÚOHS-R0097/2020/VZ, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 4. 2021, č. j. 29 Af 63/2020-213,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení prvostupňového rozhodnutí ze dne 6. 5. 2020, sp. zn. ÚOHS-S0009/2020/VZ, č. j. ÚOHS-13539/2020/513/EPi (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „předseda Úřadu“) ze dne 4. 8. 2020, sp. zn. ÚOHS-R0097/2020/VZ,

č. j. ÚOHS-23901/2020/321/VJu (dále jen „rozhodnutí předsedy Úřadu“), a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

[2] Jádrem sporu před krajským soudem byly tři právní otázky. První se vztahovala k zadávací dokumentaci, resp. požadavkům v ní vyjádřeným, které byly dle zadavatele nezákonné. Zadavatel měl vypsát v krátkém časovém sledu dvě zadávací řízení s téměř shodným předmětem. Druhou otázkou byl definovaný rozsah tzv. primární migrace dat, který dle žalobkyně byl zadavatelem opomenut, resp. nebyl vymezen. Poslední otázkou bylo nastavení kvalifikačních předpokladů, které byly dle žalobkyně nastaveny nepřiměřeně nebo byly nerelevantní.

[3] Podle žalovaného byla zadávací dokumentace v souladu se zákonem. Rozsah primární migrace dat byl specifikován dostatečně a kvalifikační předpoklady nebyly diskriminační a bezdůvodně nezužovaly hospodářskou soutěž.

[4] Krajský soud přezkoumal prvostupňové rozhodnutí a rozhodnutí předsedy Úřadu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

[5] Podle krajského soudu nebylo možno dát rovnítko mezi podobnost systémů a diskriminační znevýhodnění některého z uchazečů o veřejnou zakázku či jiné právně relevantní pochybení, proto považoval za důležité zvážit i další okolnosti případu. Krajský soud neshledal důvodnou ani námitku vztahující se ke kvalifikačním předpokladům. Ty byly nastaveny v souladu se zákonem č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „ZZVZ“). Nedůvodnou byla shledána i námitka žalobkyně ohledně nedostatečného vymezení pojmu migrace dat. Dle krajského soudu je ocenění primární migrace dat vždy spojeno s jistou mírou nejistoty a podnikatelského rizika, se kterou zkušený dodavatel počítá.

II. Kasační stížnost žalobkyně a vyjádření žalovaného a osoby zúčastněné na řízení

[6] Žalobkyně (dále „stěžovatelka“) napadá rozsudek krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Požaduje jej zrušit a věc vrátit k dalšímu řízení krajskému soudu.

[7] Stěžovatelka má napadený rozsudek za nezákonný především pro nesprávné posouzení právní otázky týkající se zvýhodnění dodavatele prvního zadávacího řízení na veřejnou zakázku „*Provizorní zajištění funkcionalit majetkového a ekonomického modulu*“ (dále jen „provizorní ISMS“). Nezákonnost spatřuje ve třech rovinách, které se vzájemně doplňují. První je podobnost poptávaných systémů, druhou okolní časové souvislosti vypsání předmětných veřejných zakázek a třetí absence reflexe těchto okolností v zadávacích podmínkách veřejné zakázky „*Vytvoření, podpora a rozvoj nového Informačního systému majetku státu (ISMS)*“ (dále jen „nový ISMS“).

[8] Zvýhodnění podle stěžovatelky spočívá v téměř totožném předmětu plnění a krátké časové souslednosti. Dodavatel věděl, že byl vybrán pro dodání provizorního ISMS, již v době, kdy bylo otevřeno podání nabídek do druhého zadávacího řízení. Ačkoliv s ním nebyla touto dobou uzavřena smlouva na dodání provizorního ISMS, měl legitimní

pokračování

očekávání, že bude uzavřena. Vybraný dodavatel provizorního ISMS je primárně zvýhodněn při stanovení nabídkové ceny na nový ISMS, neboť pro plnění použije, s ohledem na shodu obou systémů, převažující částí totožné plnění jako v rámci provizorního ISMS. Pochybení zadavatele spočívá v tom, že do zadávacích podmínek nevložil mechanismy, které by zvýhodnění eliminovaly.

[9] Krajský soud mimo jiné ospravedlňuje vypsání veřejných zakázek na téměř totožný předmět plnění v krátkém časovém úseku po sobě snahou zadavatele vymanit se z *vendor lock-in* situace, ve které se v té době nacházel. S tímto tvrzením se stěžovatelka neztotožňuje. Snaha o osvobození se z *vendor lock-in* situace totiž nemůže aprobovat porušení ZZVZ při zadávání veřejné zakázky a vymanění se z tohoto stavu nemůže jít na úkor práva stěžovatelky.

[10] Dále stěžovatelka namítá nezákonnost rozsudku z důvodu nesprávného právního posouzení otázky zvýhodnění dodavatele provizorního ISMS s ohledem na nedostatečné vymezení tzv. primární migrace dat. Zadavatel zcela opomněl definovat rozsah tzv. primární migrace a neučinil ani tak poté, co byl na to upozorněn. Dle stěžovatelky tak dodavatelé nemohli kvalifikovaně určit nabídkovou cenu plnění veřejné zakázky. Krajský soud v rozsudku akceptuje, že zadavatel vymezil data poměrně obecně. V zásadě tak legitimizuje přenášení rizika spojeného s neschopností kvantifikovat předmět plnění na dodavatele, respektive přenášení rizika ohledně správnosti stanovení zadávacích podmínek na dodavatele, což je zcela v rozporu s právní úpravou ZZVZ a ustálenou judikaturou. Jakkoliv totiž bude primární migrace představovat nejisté plnění, nelze na stanovení těchto požadavků ze strany zadavatele zcela rezignovat.

[11] Žalovaný má napadený rozsudek za zákonný a věcně správný. Odmítá námitku umělého zvýhodnění dodavatele provizorního ISMS. Ačkoliv je pravdou, že dodavatel provizorního ISMS byl ke dni podání nabídek v posuzované věci již zadavatelem vybrán, rozhodnutí bylo napadeno námitkami a následně bylo podrobeno přezkumu u soudu, tudíž zadavatel uzavřel smlouvu až v únoru roku 2021. Vzhledem k tomu neměl dodavatel provizorního ISMS vysokou míru jistoty, že s ním smlouva na realizaci nového ISMS bude uzavřena. Nadto žalovaný upozorňuje, že v této věci nemůže být posuzována zákonnost zadávacího řízení na pořízení provizorního ISMS, k čemuž však námitky stěžovatelky směřují.

[12] Dále žalovaný ještě před vydáním prvostupňového rozhodnutí provedl šetření, z něhož vyplynulo, že rozsah a náročnost migrace lze v určité míře dovodit z popisu fungování stávajícího systému poskytnutého zadavatelem v zadávacích podmínkách zakázky. Připustil, že podmínky pro migraci dat byly obecné, avšak bylo z nich jednoznačně patrné, že součástí bude primární migrace dat. Dále odkázal na odůvodnění obou správních rozhodnutí a své vyjádření k žalobě.

[13] Ke kasační stížnosti se vyjádřila i osoba zúčastněná na řízení. V první řadě reagovala na tvrzení stěžovatelky o pozitivní diskriminaci, které se měla dopustit osoba zúčastněná na řízení (zadavatel). Dle osoby zúčastněné na řízení je shodnost systémů v tomto případě irelevantní. Krajský soud se řádně vypořádal s argumentací ve svém rozhodnutí. Dále nesouhlasí ani s námitkou související s příliš obecně vymezeným pojmem primární migrace

dat, který založil nezákonnost napadeného rozsudku. Cílem zadávacího řízení bylo, aby byl vybrán dodavatel, jenž je objektivně schopen dodat nový ISMS. Nový systém ISMS by zajišťoval kontinuální a bezproblémovou činnost a plnění všech zákonných povinností osoby zúčastněné na řízení. I proto osoba zúčastněná nastavila kvalifikační kritéria tak, aby se do výběrového řízení přihlásily jen subjekty, které jsou objektivně schopny plnit své závazky. Podmínky byly nastaveny zákonným způsobem a nedošlo ke zvýhodnění nebo znevýhodnění některého ze soutěžitelů. Kritéria byla nastavena tak, aby byl naplněn primární cíl veřejné zakázky.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[14] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnila stěžovatelka v podané kasační stížnosti, a přitom neshledal vady uvedené v odstavci 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[15] Kasační stížnost **není důvodná** (§ 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s.).

[16] Podstata věci tkví v tom, že zadavatel vypsal bezprostředně po sobě dvě veřejné zakázky (na provizorní ISMS a nový ISMS), které se předmětem téměř shodují. Z materiálu správního orgánu plyne, že zadavatel zahájil zadávací řízení na provizorní ISMS dne 15. 7. 2019, lhůta pro podání nabídek byla stanovena do 15. 8. 2019. Dne 30. 8. 2019 zadavatel rozhodl o výběru dodavatele. Zadávací řízení na nový ISMS zahájil zadavatel dne 4. 11. 2019, se lhůtou pro podání nabídek do dne 5. 12. 2019 (následně prodloužena do 3. 1. 2020). I když si byl vědom, že vypsané veřejné zakázky jsou prakticky shodné, a tím může dojít ke zvýhodnění dodavatele provizorního ISMS, nijak tuto skutečnost nereflektoval v zadávacích podmínkách na nový ISMS.

[17] Sporné je i vymezení migrace dat. To je dle stěžovatelky nedostatečné, čímž zvýhodňuje dodavatele provizorního ISMS. Ten vzhledem k plnění první veřejné zakázky měl povědomí, o jak rozsáhlou migraci dat v případě nového ISMS půjde, což se odrazilo v ceně jeho služeb.

a) K tvrzenému zvýhodnění dodavatele provizorního ISMS

[18] Pro věc podstatné jsou zásady zakotvené v ZZVZ. Podle § 6 odst. 1 ZZVZ zadavatel „*musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti*“. V § 6 odst. 2 ZZVZ dodává, že „*(v) vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace*“. Navazující § 36 ZZVZ se týká konkurenční výhody mezi dodavateli. Podle odst. 1 „*(z)adávací podmínky nesmí být stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže*“.

[19] Účelem zadávacího řízení je zabezpečit transparentní hospodářskou soutěž, tedy volnou a efektivní soutěž dodavatelů. Díky tomu lze dosáhnout hospodárného nakládání s prostředky z veřejných rozpočtů. Při zadávání veřejných zakázek je nutno zajistit, aby veřejné rozpočty byly spotřebovány rádně a efektivně, na základě seriózního hodnocení

pokračování

nabídek a bez jakéhokoliv druhu zvýhodňování nebo protihodnoty finanční nebo politické. Konkurence nutí uchazeče o veřejnou zakázku, aby si počínali jako v každém jiném obchodněprávním vztahu, tj. nabídli kvalitní výkon za odpovídající cenu. Veškeré úkony zadavatele by proto měly být činěny takovým způsobem, aby zadávání veřejných zakázek bylo transparentní a byly při něm dodržovány zásady stejného zacházení a nediskriminace zájemců a uchazečů o veřejné zakázky (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 7. 2009, č. j. 9 Afs 87/2008-81, ze dne 25. 7. 2013, č. j. 9 Afs 78/2012-28, nebo ze dne 26. 8. 2022, č. j. 6 As 242/2020-53).

[20] Již ze své podstaty prakticky veškeré zadávací podmínky (např. stanovení požadavků na kvalifikaci uchazečů o veřejnou zakázku) ovlivňují potencionální okruh dodavatelů. Každá podmínka stanovená zadavatelem určitým způsobem omezuje hospodářskou soutěž. Jde však o selekci legitimní, podloženou ekonomickými zájmy (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 4. 2020, č. j. 4 Afs 421/2019-34, potvrzující platnost dřívějších závěrů rovněž za podmínek současné právní úpravy). Proto nelze bez posouzení okolností případu shledat určité nastavení zadávacích podmínek *a priori* nezákonným. Jelikož nastavením požadavků či podmínek současně zadavatel ovlivňuje možný okruh dodavatelů, je třeba dbát shora zmíněných zásad (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2020, č. j. 8 As 203/2020-176).

[21] Zároveň Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152, klade důraz na odůvodnění nastavených požadavků či podmínek. „*(Č)ím podrobnější a přísnější požadavky zadavatel zvolí, tím vyšší nároky budou kladeny na jejich odůvodnění.*“ Podpůrně lze odkázat i na komentářovou literaturu k ZZVZ, která připouští nastavení podmínek a požadavků tak, že mohou vyřadit téměř všechny dodavatele. „*Zadavatel je však oprávněn takové zadávací podmínky stanovit, pokud je to odůvodněno jeho potřebami, které prostřednictvím veřejné zakázky naplňuje. Technické parametry musí nastavit přiměřeně tak, aby účel veřejné zakázky byl naplněn.*“ (KRČ, Robert, VANĚČEK, Jan. § 36 [Zadávací podmínky]. In: KRČ, Robert, VANĚČEK, Jan. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 197–198, marg. č. 5–6.). Odůvodnění takto nastavených zadávacích podmínek musí být objektivní a navíc tyto požadavky musí být přiměřené, jinak se zadavatel dopustí porušení zákazu diskriminace (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 Afs 20/2008-152).

[22] Zadavatel dále musí zhodnotit, zda na základě podrobnosti podmínek mohly být podány porovnatelné nabídky a zda zadavatel mohl z účastníků zadávacího řízení určit vybraného dodavatele, a v neposlední řadě, zda mohlo dojít k uzavření smlouvy s vybraným dodavatelem. Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 28. 2. 2022, č. j. 30 Af 23/2020-144 uvádí, že „*(z)adávací podmínky by měly být koncipovány tak, aby na jedné straně byla zaručena spravedlivá soutěž dodavatelů schopných realizovat veřejnou zakázku, a aby na straně druhé plnění veřejné zakázky dle zadávacích podmínek bylo způsobilé naplnit potřeby a legitimní očekávání zadavatele.*“ Zadávací podmínky musí být zadavatelem poskytnuty v takových podrobnostech, které jsou nezbytné pro účast dodavatelů v zadávacím řízení. Zároveň platí, že zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele. Ovšem to nebrání tomu, aby na dodavatele přenesl rizika spojená s plněním veřejné zakázky.

[23] Stěžovatelka shledává znevýhodnění v tom, že zadavatel krátce po sobě vypsal dvě veřejné zakázky na podobný předmět a nijak tuto skutečnost nezohlednil v zadávacích podmínkách na nový ISMS. Nicméně ve své argumentaci opomíjí důvody, které zadavatele vedly k těmto krokům. Zadavateli v té době končila smlouva se společností IBM, a proto se rozhodl vypsat veřejnou zakázku na poskytnutí služby provizorního ISMS (chtěl se vymanit z *vendor lock-in* situace) za účelem zajištění kontinuální dodávky systému, který je stěžejní pro jeho fungování. Tato služba měla být dostupná po dobu, než bude k dispozici nový ISMS. Nelze přičítat k tíži zadavatele, že vypsal po sobě dvě veřejné zakázky na podobný předmět. Zadavatel má právo rozhodovat o tom, jaké plnění požaduje. Zadavatele k vypsání nového ISMS vedly objektivní důvody. Nadto smyslem regulace zadávání veřejných zakázek není vytvoření rovnostářského postavení dodavatelů. Je pochopitelné, že v případě vypsání veřejné zakázky na nový ISMS bude přirozeně plynout výhoda pro dodavatele provizorního ISMS. Žádný z dodavatelů neměl jistotu, že uzavře smlouvu v případě provizorního ISMS, natož že bude zvýhodněn v případě nového ISMS. Nehledě na to je zcela přirozené (neboť je to podstata otevřené hospodářské soutěže), že se o veřejnou zakázku mohou ucházet dodavatelé, kteří jsou např. zkušenější či mají know-how, které jim jednoduše zakládá tržní výhodu. Ve světle výše uvedeného nelze říci, že by zadavatel přistupoval k dodavatelům rozdílně, ba naopak. Pokud by se zadavatel dle stěžovatelky pokoušel eliminovat zvýhodnění dodavatele provizorního ISMS, přistupoval by právě k tomuto dodavateli rozdílným způsobem a omezoval by jeho účast v hospodářské soutěži.

[24] Zadavatel nastavil zadávací podmínky natolik podrobně, že se mohlo do zadávacího řízení přihlásit široké spektrum dodavatelů. Podmínky byly nastaveny přiměřeně a to, že oba systémy jsou si celkem podobné, není pro daný případ stěžejní, neboť to plyne z potřeby zajistit kontinuitu pracovního systému pro zadavatele. Zadavatele k vypsání obou veřejných zakázek a k takovému zadání podmínek vedly objektivní přiměřené důvody, které nijak nebránily dodavatelům přihlásit se do řízení o veřejnou zakázku. Skutečnost, že někteří mohou vycházet z hlubších zkušeností a předchozích zkušeností, není na obtíž. Právě díky konkurenci a možnosti soutěžitelů přihlásit se do výběrového řízení se pro zadavatele otevírá větší možnost vybrat nejvýhodnější nabídky v poměru kvality a ceny. Právě to je smyslem vypsání veřejné zakázky.

[25] Zadavatel neměl reflektovat výše zmíněné zvýhodnění dodavatele provizorního ISMS ve vypsání zadávacích podmínek na nový ISMS. Nebylo třeba upravovat podmínky v samostatné veřejné zakázce, která nenavazuje na předchozí zakázku, jelikož nebylo důvodu tímto omezovat přirozený vývoj hospodářské soutěže.

b) K nedostatečnému vymezení tzv. primární migrace dat

[26] Dle stěžovatelky se zvýhodnění dodavatele projevilo i v nedostatečném definování migrace dat. Pojem migrace dat byl vymezen značně obecně a jediný, kdo byl schopný reagovat na nabídku, byl právě dodavatel provizorního ISMS, který s daty pracoval již u dodání provizorního systému. Toto jednání je v rozporu se zásadou rovného zacházení a diskriminace. Stěžovatelka míní, že to mělo přímý vliv na výši nabídkové ceny, přičemž zadavatel toto hypotetické zvýhodnění mohl a měl eliminovat v zadávacích podmínkách

pokračování

veřejné zakázky. Podle ní krajský soud v zásadě legitimizuje přenášení rizika spojeného s neschopností kvantifikovat předmět plnění na dodavatele, resp. přenáší rizika ohledně správnosti stanovení zadávacích podmínek na dodavatele, což je v rozporu s právní úpravou v ZZVZ a ustálenou judikaturou.

[27] ZZVZ upravuje stanovení zadávacích podmínek ve svém § 36 odst. 3, podle něhož mj. „(z)adavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele“. Podle komentáře k předmětnému ustanovení musí být zadávací podmínky formulovány natolik podrobně, aby mohly být podány vzájemně porovnatelné nabídky. Kromě toho zadavatel v průběhu vytváření zadávacích podmínek může míru podrobnosti přizpůsobit s ohledem na předpoklad dostatečné odborné úrovně dodavatelů. Pokud takto postupuje, „nelze mu vytýkat, že by tímto přenášel odpovědnost za správnost zadávacích podmínek na dodavatele s argumentem, že měl zadávací podmínky vymezit s větší mírou podrobností.“ (ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. § 36 [Zadávací podmínky]. In: ŠEBESTA, Milan, NOVOTNÝ, Petr, MACHUREK, Tomáš, DVOŘÁK, David a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 254.). Jak již bylo zmíněno výše, skutečnost, že zákon omezuje přenášení odpovědnosti za správnost zadávacích podmínek na dodavatele, neznámá, že omezuje přenášení podnikatelského rizika na dodavatele, k čemuž došlo právě v tomto případě.

[28] Žalovaný se před vydáním prvostupňového rozhodnutí obrátil na dodavatele, kteří podali nabídku v zadávacím řízení na nový ISMS, aby sdělili, jakým způsobem postupovali při nacenění primární migrace dat. Dále oslovil potenciální dodavatele IT systémů (8 dodavatelů) s dotazem, zda by byli schopni stanovit cenu za primární migraci dat. Pouze jeden oslovený sdělil s jistotou, že by nacenění nebyl schopen. Jakkoli byla migrace dat formulována obecně, byla specifikována dostatečně a přiměřeně s ohledem na odbornost potencionálních dodavatelů. Zadavatel predikoval jistou míru odbornosti dodavatelů (a nutno podotknout, že správně, neboť několik z dotázaných dodavatelů by bylo schopno nacenit primární migraci dat, naopak pouze jeden z oslovených dodavatelů zcela vyloučil možnost nacenění). Díky tomu mohl pouze obecně specifikovat pojem primární migrace dat. Na závěr Nejvyšší správní soud upozorňuje na to, že nacenění primární migrace dat je vždy spojeno s jistou mírou nejistoty a podnikatelského rizika. Zkušený (dostatečně odborně zdatný) dodavatel s tímto počítá.

[29] Stěžovatelčina stížní námitka ohledně nesprávného právního posouzení otázky zvýhodnění dodavatele provizorního ISMS s ohledem na nedostatečné vymezení tzv. primární migrace dat je tedy nedůvodná.

IV. Závěr a náklady řízení

[30] Z výše uvedeného vyplývá, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s. zamítl.

[31] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka, která neměla ve věci úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení; žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti.

[32] O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů řízení, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil, právo na náhradu nákladů tak tato osoba nemá.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. prosince 2022

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu